

Abstrakt

Tato dizertační práce se zaměřuje na varianty „houbařiny“, tedy na činnosti, které zahrnují sběr, pěstování a poznávání hub, a ukazuje jejich potenciál pro rozšíření teorií a praxí obecně sdílených statků (Bollier a Helfrich, 2021). Práce vychází z pojetí obecně sdílených statků, které se neomezují pouze na ekonomickou správu, ale analyzují rovněž potenciál mezidruhových vztahů, afektivity a zodpovědnosti pro vytváření nových přístupů k životnímu prostředí (Singh, 2017; Federici, 2012). Konkrétně se proto práce věnuje způsobům, kterými stát, občanské spolky a jednotlivci spravují lesní teritoria, aktivitám, skrze něž sběračství a pěstování hub propojuje ekonomický a biologický růst, a zároveň přístupům k začleňování nelidských organismů do sociálních praxí nebo reprezentací. Výzkum ukazuje, že různé druhy houbařiny posilují mezidruhovou vzájemnost, umožňují neformální regulace využívání přírodních zdrojů anebo se podílí na integrování hub do kolektivů lidí či na nových reprezentacích hub ve veřejné debatě. Práce tak přispívá k aktuálním výzkumným programům, které analyzují ekonomiku (Tsing, 2015), vícedruhové vazby (Haraway, 2016) a mezidruhovou péči (Puig de la Bella Casa, 2017).

Klíčová slova: sběračství; obecně sdílené statky; péče; lesní ekosystémy; mezidruhové vztahy